

Zpravodaj

BJB Brniště

Květen 2016

9. ročník

*Když jste byli vzkříšeni s Kristem,
vztahujte se k nebeským výšinám,
kde Kristus sedí po Boží pravici.
Myslete na nebeské věci, ne na pozemské.
Nebo zemřeli jste, a život váš
skryt jest s Kristem v Bohu.*

*Koloským 3:1
(Překlad 21st.)*

„I řekl Bůh: „Budte světla na nebeské klenbě, aby oddělovala den od noci! Budou na znamení časů, dnů a let. Ta světla ať jsou na nebeské klenbě, aby svítila nad zemí.“ A stalo se tak. Učinil tedy Bůh dvě veliká světla: větší světlo, aby vládlo ve dne a menší světlo, aby vládlo v noci, učinil i hvězdy. Bůh je umístil na nebeskou klenbu, aby svítila nad zemí, aby vládla ve dne a v noci a oddělovala světlo od tmy. Viděl, že to je dobré. Byl večer a bylo jitro, den čtvrtý.

První Mojžíšova 1:14-19

Drazí bratři a sestry, přátelé

Kdosi moudře řekl, že tento 4. den je podobný tomu, jako když sedíme v divadle. Před námi je spuštěna opona, která nás dělí od jeviště. Nevíme, co se za oponou děje. Najednou nás zvonek upozorňuje, abychom se ztišili. Své zraky upřeme na oponu, která se najednou zvedne, a my vidíme na jeviště. Pro nás začínají existovat věci, které na jevišti byly již připraveny. A tak nějak podobně tomu bylo ve 4. dnu stvoření. Slunce, měsíc a hvězdy dosud neukázaly svou „tvář“ povrchu zemskému, neboť tomu bránila „opona“ z vodních par. Najednou Bůh tuto „oponu“ stáhl. Objevilo se modré nebe a Slunce v plné své krásě se zjevilo povrchu zemskému.

Člověk měl připravené podmínky pro počítání času. Čas, to je něco, co nás často „dohání“. Počítáme s ním a přitom tak často neumíme počítat ve smyslu umět s časem dobře hospodařit a smysluplně ho naplnit. Když přichází večer, těšíme se na odpočinek a klidný spánek. Když se začíná rozednívat, otevírá se před námi jakýsi nový nepopsaný list, který se již nebude nikdy opakovat. A my ho naplníme postojí, slovy, prací,... který nás naplní buď pokojem a nebo zoufalstvím nad jeho promarněností. Je to zápas, který opakujeme každý den, jenž je neopakovatelný. Všechno má svůj čas, jak je dobře napsáno v knize Kazatel ve 3. kapitole. Tento čas je každému z nás ukrajován s každým vycházejícím sluncem a do světla vybarvujícím se měsícem.

Umět žít tak, aby náš lidský čas, počítání dnů a let bylo potěšením z prožitého a bylo plné radostného očekávání nového, to je umění, kterému nás Hospodin vyučuje. Chodit spát s neklidem, co vše jsem pokazil a nezvládl a vstávat se strachem, co mě ten den čeká... je ubíjející a depresivní... naučme se proto dobře počítat s časem, který byl každému z nás vyměřen, naučme se dobře počítat naše dny a léta...ne ve smyslu, že vím přesně, kdy mě co potká a na co se mám připravit, ale ve smyslu umět vždy počítat s Pánem Bohem.

S Ním, který mi dává milost znovu ráno vstát a večer mi dopřává klidný spánek.

S Ním, který čeká na to, že s Ním budu počítat, každý den, každou chvíli mého života.

Vidět za oponu a vědět, že každý den prožitý s Pánem Bohem měl a má smysl.

V Kristově lásce

Miloš Matys

OHLASY ZE STARŠOVSTVA

Ohlasy ze setkání staršovstva v dubnu

- tradičně jsme naše setkání začali zamyšlením nad verši z Hesel JB a společnými modlitbami.
- naplánovali jsme program na měsíc květen.
- odsouhlasili jsme návštěvu žen z Teen Challenge z Poštovic, které u nás již jednou sloužily. Opět přijedou do našeho sboru v neděli 18.9.2016.
- probrali jsme body na sborové shromáždění (*to už proběhlo*).

Zapsal

Jiří Jíra

OSOBNÍ VZPONÍMKY

Léta vojenská 1964-1966 jsem byl násilně vytržen z kruhu své rodiny. Této vojenské základní služby se žádný devatenáctiletý kluk nemohl vyhnout, pokud nebyl úplně nebo fingovaně nemocný. Jednoho dne jsem dostal od vojenské správy v České Lípě povolávací rozkaz nastoupit toho a toho dne na vojenskou posádku do Milovic, útvar 2515.

Vystoupil jsem tedy v Milovicích z motořáčku. Naproti nádraží již bylo vojenské pásmo. Tam byla cedule, na které bylo napsáno „Vítáme vás“, na druhé straně bylo napsáno „Už vás máme“. Od hlavní brány jsme šlapali ještě asi dvacet minut na ten již zmíněný útvar. Této chvíli ještě předcházela tzv. předvojenská výchova. Byli jsme označeni jako branci. Museli jsme na různá cvičení, lékařské prohlídky atp. Moje lékařské zařazení bylo skupina „B“. Tak jsem se ocitl v kasárnách mimo civilní svět.

Ostříhali nás, vystrojili mundúrem a už to začalo. Nejhorší byly ranní rozcvičky. Nebylo to normální cvičení, ale velmi ostrý běh až do úplného vyčerpání a padnutí. Trvalo to asi dva měsíce. Mimo to byly různé 40 km pochody a stání v útvaru na dešti. Byl jsem zařazen do poddůstojnické školy. To už bylo lepší, protože hodně času jsme trávili v učebnách. Při učení jsem zapomněl na všechny trable, snažil jsem se obstát na výtečnou, což se také stalo. Pán Bůh to tak chtěl, že jsem byl vybrán při vedení PŠM (Politické školení mužstva). To se ale přičilo mým křesťanským zásadám, tak jsem se tomu vzepřel. Byl jsem předvolán před velitele roty kpt. Hálek a jeho zástupce ppr. Sochora (otec tohoto důstojníka, kpt. Antonín Sochor, byl zabit v lese ve vojenském pásmu Ralsko u Mimoně a má pomník na cestě do Náhlova). Nad mé očekávání mě tito důstojníci velice dobře přijali a naslouchali vyprávění o mé víře, rodičích a sboru v Brništi. Propustili mě s ujištěním, že tuto funkci nebudu muset vykonávat a kdykoliv budu něco potřebovat, mohu za nimi přijít. U nich se projevila vojenská čest a porozumění a ne politika KSČ. Děkoval jsem Pánu Bohu, že jsem se takto veřejně přiznal ke své víře. Vůbec mi pak nevadilo o to větší šikanování od přímých nadřízených (mazáků). Několik týdnů jsem myl po nocích záchody a nesměl psát dopisy domů. Jednou mě přivázali na židli a dali pod studenou sprchu. Když jsem už omdlával, tak mě pustili. Bylo to velice zlé, ale v duši jsem měl klid a mír. Pán Bůh mě přenesl i přes to hrůzné období.

Pak jsem byl vybrán spolu se svými kamarády na nácvik spartakiády, která se konala v roce 1965 na Strahově pod heslem „Vítězství patří nám“. Byli to chvíle velké dřiny, kdy nás secvičoval kp. Straka. Jedno uskupení čítalo 400 vojáků, bosých jen v bílých trenýrkách. Když jsme byli už secvičeni, tak jsme vystupovali po různých městech. Jednou jsme cvičili v Nymburku, kam se za mnou přijeli podívat rodiče. Terén byl ale rozmoklý, že po odcvičení jsme byli celí od bláta, jeden od druhého k nepoznání. Chvíli jsme dostali volno a tak jsem mohl rodičům povyprávět a potěšit se. Asi 14 dní před spartakiádou jsme odjeli na soustředění do Prahy. Ubytovali nás na Bílé hoře pod stany. Strava byla vynikající. Denní opalování na slunci povinné. Tam už nás bylo všech 16000 vojáků. Takže vyprazdňování se odbyvalo na velkých kruhových „latrinách“. Nějak jsem si musel zvyknout. Mohli jsme

jezdit do města. Tramvaje byly obalené vojáky jako roje včel. Kdo se měl čeho chytit, ten jel. Tam jsem poprvé poznal Prahu. Několik secvičení jsme měli přímo na Strahovském stadionu. Cvičil jsem ve dvanácté řadě odpředu. Přeběhnout stadion v co nejkratším čase na svoji značku bylo náročné – znamenalo to běžet tryskem. Tato část mé služby byla zajímavá a přes velké zatížení fyzické na ni rád vzpomínám.

A blížil se konec prvního roku mého vojačení. Byl jsem zařazen jako velitel mostního tanku T 34. To jsme si ale s mým řidičem užili. Tomu předcházela výcvik střelby ze samopalů, tanku a později i pistole. Střelbu z pistole mě učil kpt. Hálek, klidně, trpělivě, skoro jako by byl mým tatínkem. Byli jsme z čtyř tři takoví premianti a proto se nám i více věnoval. Myslím, že jsem za dobrou střelbu mohl jet i na dva dny domů. Velice náročné bylo ale položení mostu, který si tank vezl na sobě. Nebyla to žádná hydraulika, ale pomocí pák a lan se most položil přes řeku asi 12m délky. Tank byl velice těžký a velice obtížné projížděl mokřými místy a vyjetými kolejemí. To už jsem byl přeřazen k bojovému útvaru, tankovému praporu. Jednou náhle siréna a poplach. Naházet věci na sebe a utíkat ke svému tanku, nastartovat a jet za tanky bojovými T54, už tehdy novějšími, které vrčely jakoby nic. Zajišťovali jsme naším mostem různé příjezdy, aby ostatní mohli projet. Jízda tanků směřovala k Litoměřicím do vesnice Nučnický, kdy byl přes Labe brod pro tanky. Tanky se úplně ponořili od vody, jen jim koukala ven roura. U toho brodu se nám tank porouchal, což se stávalo velice často. Všichni zmizeli a my spolu s řidičem jsme stáli na břehu u té vesnice. Několik dní nás hledali (nebyli telefony ani vysílačky), až nás objevil náš velitel čety. Přivezl nám něco k jídlu a zařídil opravu. Nebyli jsme za to nijak trestáni, protože já v jakési předtuše, když jsme projížděli lesem, kde stál na vyvýšenině velitel pluku, jsem se „odvážil“ vystoupit a jít k němu a ohlásit, že mám obavu z poruchy tanku v tomto terénu. Jen řekl: „Jedte, soudruhu desátníku!“ No, a když vše skončilo a my nedojeli, nechal ten velitel nastoupit pluk a ptal se. „Vojáci kdo a kde jste viděli naposledy mostní tank?“ Tak se dopátral. Když jsme se vrátili do kasáren, přišel (nikdy tak nečinil) na naši světnici a chtěl nás vidět. My jsme ještě spali. On jen řekl: „Nechte je spát, zaslouží si to.“ Nebyla i v tomto příběhu Boží ruka? Později jsme se viděli a potřásli rukou. Obávaný a napohled přísný a „zlý“ velitel se v tomto činu projevil jako „člověk“.

Pokračování příště.

Blahoslav Matys

Narodil jsem se nedopatřením

Bůh mě oslovil: „Dříve než jsem tě utvořil v lůně, znal jsem tě; dříve než jsi vyšel z mateřského života, posvětil jsem tě. Nelekej se lidí.“

(srov. Jer 1,4-8)

Nedávno jsem vyslechl hlasitý rozhovor několika jedenáctiletých dětí, které vedle mě cestovaly autobusem. Způsobem přiměřeném jejich věku si povídaly, jak kdo z nich přišel na svět a kdo tu je prý jen náhodou a omylem. Jeden chlapec například vyprávěl, jak mu babička říkala, že on se narodil nedopatřením, protože se jeho biologičtí rodiče skoro vůbec neznali (a dodnes neznají), ale jen se potkali na nějakém firemním večírku a vznikl z toho on ... nedopatřením.

Je tedy celý jeho život nedopatřením? Má na světě vůbec co pohledávat? Může mít jeho život smysl? Boží slovo – Bible se o takové situaci zmiňuje hned na několika místech:

Bůh mě oslovil: „Dříve než jsem tě utvořil v lůně, znal jsem tě; dříve než jsi vyšel z mateřského života, posvětil jsem tě. Nelekej se lidí“ (srov. Jer 1,4-8).

Hospodin mě povolal od matčina lůna, již v mateřském životě mě nazval jménem. (Iz 49,1)

Děkujeme Bohu, že si nás vyvolil ještě před stvořením světa, aby-chom žili v lásce. Sám se rozhodl, aby-chom byli přijati za jeho děti skrze Ježíše Krista. (srov. Ef 1,3-5)

S každým z nás tedy Bůh počítá.

Na každého z nás s láskou myslel již před stvořením světa.

Každý z nás zde má své místo, nikdo z nás není nechtěným.

Nikdo z nás není osamocen v temném a chladném vesmíru.

Vědomí, že jsme přijímáni a milováni,

nám může dodávat tvořivou sílu realizovat v životě dobré věci,

nám může dodávat sílu přijímat druhé lidi s láskou,

nám může pomáhat velkoryse jednat s lidmi, kteří nám nepřejí.

Vědomí, že s námi Bůh počítá a že jsme jím chtěni,

nám dodává sílu zdolávat životní překážky a obtíže,

nám dodává sílu „nelekat se lidí“ a nežít jen pod diktátem druhých,

nám dodává sílu být sami sebou a žít životem svobodných Božích dětí.

Protože jsme zamýšleni, očekáváni, milováni a povoláni být aktivní součástí tohoto světa.

„I když mě moji rodiče nechtěli, Bůh mě chtěl.“

Zdroj: Internet

INFORMACE K POZVÁNCE

V tomto Zpravodaji na straně 9 najdete pozvánku na konferenci v Liberci „Neboj se, toliko věř“. Základní informace můžete vyčíst z té pozvánky. Je tam ale zmíněn výlet na Kalich. Je to akce, kterou pořádá Jenda Bistranin. Pro zájemce tedy pár bližších informací:

Po obědě (kolem 13hodiny) se přejeďte auty do Železného Brodu a půjde se procházkou do skal, kde je ten "Kalich" - **Kalich – Chléviště**. Toto skalní bludiště se nachází u obce Besedice, asi 5 km od Železného Brodu. Skály byly za protireformace útočištěm pronásledovaných nekatolíků. Připomíná je do skály vytesaný kalich s letopočtem 1634. Uprostřed pěti roklí je sluj se symbolickou modlitebnou Jednoty bratrské.

Miloš Matys

TROCHA HUMORU

Ptá se žák Novák pana faráře: "Je to pravda, velebný pane, že všechny zvony letí o Velikonocích do Říma?" Farář na to: „Ovšem, synu.“ "Hm, tak to ten náš asi nezaplátil u cestovky."

...

Paní učitelka v nejmenovaném Mexickém městečku: „Víš někdo z vás, proč vzal Noe do své archy vždy po páru od každého druhu zvířat?" Malý Pepe zvedne ruku: „Prosím! Protože nevěřil na čápa!"

...

Jaký je rozdíl mezi světcem a hříšníkem? Oba jsou hříšní, ale přeci jen mezi nimi rozdíl je. Světec, dokud žije, ví, že hřeší. A hříšník dokud hřeší, ví, že žije.

Zdroj: internet

Srdečně zveme na promítání filmu
z produkce Net For God
na aktuální téma

«Ubuntu» Jsem, protože náležím

Sborový dům Bratrské jednoty baptistů v Brništi
neděle 1. května 2016 od 16.30 hod

PŘEDSTAVENÍ FILMU:

« Ubuntu »: je termín, který pochází z jižní Afriky, ale ve skutečnosti je to mnohem více než slovo : svět ! Navrací nás ke kořenům humanismu, zdůrazňuje vztahovou a komunitní dimenzi člověka, otevření se ostatním, dobrotu, štědrost, nezištnou lásku. V tomto filmu kráčíme ve stopách Nelsona Mandely, který se pokoušel uskutečňovat toto Ubuntu v praxi ve svém vlastním životě, aby v jižní Africe umožnil smíření mezi černými a bílými po apartheidu.

Dvěma hlavními prostředníky jsou Otec Laurent Fabre, zakladatel a představený Komunity Chemin Neuf, a Mgr Emmanuel Lafont, katolický biskup ve francouzské Guajáně, který po dlouhou dobu v jižní Africe žil, a znal se s Nelsonem Mandelou osobně.

Sít víry (Baptistické sbory v Praze Na Topolce, v Liberci
a Sbor Petra Chelčického v Lovosicích) Vás zvou na konferenci

Neboj se, toliko věř

7. 5. 2016 od 9:00 do 15:00 hod.

Modlitebna BJB, Malé náměstí 7, Liberec

Přednášející: Doc. Zdeněk Vojtíšek (Náboženství a násilí)

Mgr. Petr Hlaváček (Chelčického eklesologie a současnost)
Martin Gröschl (Zkušenosti z Calais)

Doc. Petr Macek (pro zájemce o teologii v pátek 6. 5. od 18:00)

Dopoledne zahájíme krátkými bohoslužbami, odpoledne vykonáme výlet na Kalich.
Program pro děti bude zajištěn. Prosíme zájemce, aby se registrovali
na emailové adrese sbornatopolce@gmail.com

www.sitviry.cz

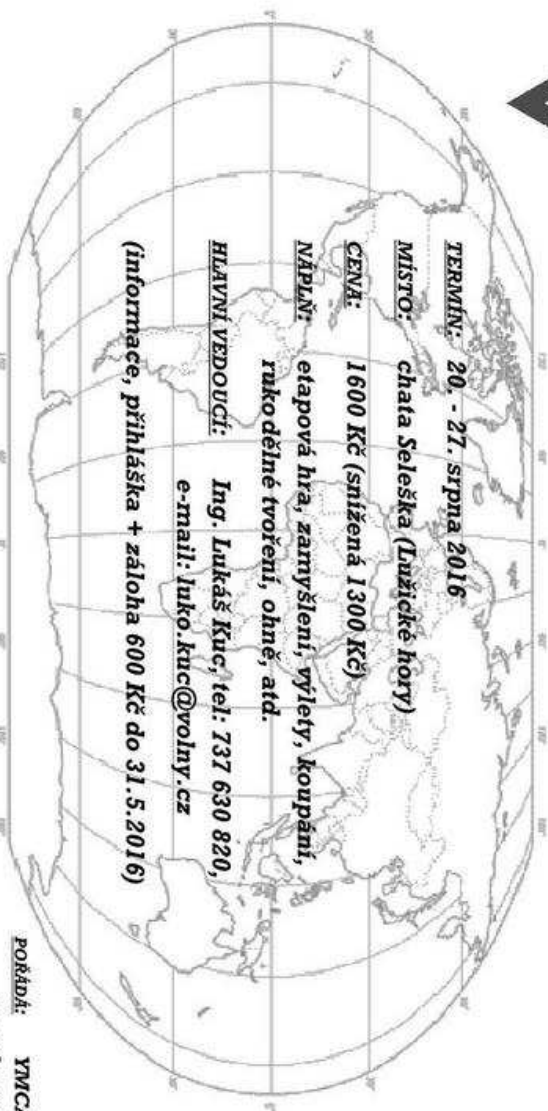
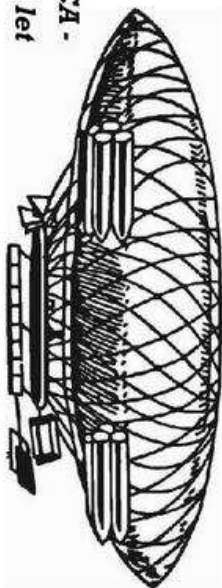
POZVÁNKA

květen

CESTA KOLEM SVĚTA **s hrdiny Julese Vernea**

- letní tábor YMCA -
pro děti od 7 do 14 let

TERMIN: 20. - 27. srpna 2016

MÍSTO: chata Selesška (Lužické hory)

CENA: 1600 Kč (snižena 1300 Kč)

NÁPLŇ: etapová hra, zarmyšlení, výlety, koupání,
rukodělné tvoření, ohně, atd.

HLAVNÍ VEDOUČÍ: Ing. Lukáš Kuc, tel: 737 630 820,
e-mail: luko.kuc@volny.cz

(informace, přihláška + záloha 600 Kč do 31.5.2016)

POŘÁDÁ: YMCA Děčín
za podpory MŠMT

Nedělní bohoslužby

- 1.5. vedení: Miloš Matys
kázání: Martina Matysová
- 8.5. vedení: Martina Matysová
kázání: Miloš Matys
- 15.5. vedení: Miloš Matys
kázání: host
- 22.5. vedení: Martina Matysová
kázání: Martina Matysová
- 29.5. vedení: Jiří Jíra
kázání: Miloš Matys

Rozhovory nad Biblí

Každé úterý v 18:00 v Oáze

Téma:

- 3., 17. a 31.5. Evangelium Janovo
10. a 24.5. Kniha Přísloví

**Nedělní škola
pro děti**

- 1.5. Jeremiáš oznamuje Boží slovo (sešit 3, str.41)
Kamila a Kristy
- 8.5. Zkouška NŠ od 8:45
Den Matek, rodinné bohoslužby
Slovíčko k dětem: Lukáš
- 15.5. Jeremiáš: vytrvalý i přes pronásledování
Ondra a Tom
- 22.5. „Stvořil jsem tě“
(sešit 4)
Růžena a Lukáš
- 29.5. „Svěřuji ti vládu“
Bety a Kristy

Skupinky**Skupinka v Novém Boru:**

středa 4. a 18.5. v 17:00
u Korolusových

Skupinka ve Stráži pod Ralskem:

každé pondělí v 17:00

Skupinka bratři:

Středa 18.5. v 19:30

Skupinka

(informace u Lukáše Kuče)

Pixit

pátek 17:00

- 6.5. Martina + Bety
Občerstvení: Vítek a Lukáš
Čtení: Žalm 29-35
- 13.5. Miloš
Občerstvení: Kristy a Bety
Čtení: Žalm 36-42
- 22.4. Martina + Kristy
Občerstvení: Martina
Čtení: Žalm 43-49
- 29.4. Miloš
Občerstvení: Miloš
Čtení: Žalm 50-56

AKCE SBORU:

Neděle 8.5.
Středa 25.5.

Modlitební setkání v 8:45, zamyšlení Luko Kuc
Setkání staršovstva v 19:30

DALŠÍ AKCE:

Neděle 1.5.

Setkání Net For God od 17:00
ve sborovém domě Oáza BJB v Brništi

TAXISLUŽBA:

David Matys, tel. 724066686

BLAHOPŘEJEME

Narozeniny tento měsíc slaví:

8.5.	Kamila Matysová
15.5.	Karel Kuc
16.5.	David Matys
21.5.	Kristýny Matysová
21.5.	Dorota Kucová
24.5.	Tomáš Matys
24.5.	Jáchym Kuc
26.5.	Anežka Marková
30.5.	Martina Berková
30.5.	Hana Matysová ml.

Vydalo BJB Brniště pro svou vnitřní potřebu
Šéfredaktor: Martina Matysová, martina.matys@bjb-brniste.cz, 607705926
Korektura: Růžena Kucová
Tisk: David Matys

Uzávěrka příštího čísla je ve čtvrtek 26.5.2016
Tento Zpravodaj je k přečtení i ke stažení na našich internetových stránkách:

www.bjb-brniste.cz